

ZAKON
O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM
SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE
SRBIJE I VLADE UJEDINJENIH ARAPSKIH
EMIRATA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata, sačinjen 14. marta 2014. godine, u Beogradu, u originalu na srpskom, arapskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata u originalu na srpskom jeziku glasi:

**SPORAZUM O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE UJEDINJENIH ARAPSKIH EMIRATA**

Vlada Republike Srbije i Vlada Ujedinjenih Arapskih Emirata (u daljem tekstu: „strane ugovornice”);

Budući da su potpisnice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine;

U želji da zaključe Sporazum radi uspostavljanja i obavljanja vazdušnog saobraćaja između svojih odnosnih teritorija i dalje,

Potvrđujući značaj vazdušnog saobraćaja za stvaranje i očuvanje prijateljstva, razumevanja i saradnje između naroda dveju zemalja;

U želji da omoguće razvoj međunarodnog vazdušnog saobraćaja;

Dogovorile su se o sledećem:

DEFINICIJE

Član 1.

1. Za potrebe ovog sporazuma, ako drugačije nije utvrđeno:

a) izraz „nadležni organ za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, a za Ujedinjene Arapske Emirate (UAE), Generalnu civilnu vazduhoplovnu vlast, ili, u oba slučaja, svako drugo lice ili telo, ovlašćeno da obavlja funkcije na koje se odnosi ovaj sporazum;

b) izraz „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, i uključuje:

- i) svaku izmenu, koja je stupila na snagu shodno članu 94 (a) Konvencije, a ratifikovale su je obe strane ugovornice; i
- ii) svaki Aneks ili svaku njegovu izmenu, usvojenu prema članu 90. Konvencije, ako je taj Aneks ili izmena, u bilo kom periodu, na snazi za obe strane ugovornice;

U primeni ovog sporazuma strane ugovornice se pridržavaju odredaba Konvencije u meri u kojoj se te odredbe primenjuju na međunarodni vazdušni saobraćaj.

v) izraz „Sporazum” označava ovaj sporazum, Aneks priložen uz sporazum koji čini njegov sastavni deo i svaku odredbu ili napomenu koja se pojavljuje u Aneksu i svaku izmenu i dopunu ovog sporazuma ili Aneksa;

g) izraz „određeni avio-prevoznik” označava avio-prevoznika koji je određen i ovlašćen prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;

d) izraz „ugovoreni saobraćaj” označava međunarodni redovni vazdušni saobraćaj na linijama određenim u Aneksu ovog sporazuma u cilju prevoza putnika i robe, odvojeno ili u kombinacijama;

đ) izraz „teritorija” ima značenje iz člana 2. Konvencije;

e) izrazi „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevoznik” i „zaustavljanje u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena članom 96. Konvencije;

ž) izraz „tarifa” označava cenu koja se plaća za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući i cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge koje obavlja avio-prevoznik u vezi sa vazдушnim saobraćajem, izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

z) izraz „naknade korisnika” označava naknade koje su uvedene avio-prevoznicima za korišćenje aerodroma, sredstava za vazдушnu plovību, ili sredstva ili usluga za vazduhoplovnu bezbednost, uključujući i ostala sredstva i usluge s tim u vezi.

i) izraz „roba” uključuje i poštu;

2. Nazivi članova ovog sporazuma ni na koji način ne ograničavaju, niti proširuju značenja bilo koje odredbe ovog sporazuma.

DAVANJE PRAVA

Član 2.

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava utvrđena ovim sporazumom kako bi omogućila određenim avio-prevoznicima uspostavljanje i obavljanje ugovorenog saobraćaja.

2. Određeni avio-prevoznici države svake strane ugovornice imaju sledeća prava:

a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;

b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe;

v) da sleće na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim Aneksom ovog sporazuma, radi ukrcavanja odnosno iskrcavanja putnika, robe i pošte u međunarodnom saobraćaju, odvojeno ili u kombinacijama, tokom obavljanja ugovorenog saobraćaja.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevozniku države jedne strane ugovornice da ukrcava putnike, robu i poštu koji se prevoze uz nadoknadu, između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Ukoliko određeni avio-prevoznici države jedne strane ugovornice nisu u mogućnosti da obavljaju, zbog vojnih sukoba, političkih nemira ili drugih neuobičajenih okolnosti, ugovoreni saobraćaj predviđenim rutama, druga strana ugovornica preuzima sve što je u njenoj moći da omogući obavljanje navedenog saobraćaja odgovarajućim privremenim rutama, u skladu sa dogovorom strana ugovornica.

5. Avio-prevoznici imaju pravo da koriste, pod jednakim uslovima, vazdušne puteve, aerodrome i ostala postrojenja države druge strane ugovornice.

6. Dodatno, avio-prevoznici država strana ugovornica koji nisu određeni u skladu sa članom 3. ovog sporazuma takođe imaju prava iz st. 2a) i 2b) ovog člana.

ODREĐIVANJE AVIO-PREVOZIOCA I IZDAVANJE DOZVOLA

Član 3.

1. Nadležni organ za vazdušni saobraćaj svake strane ugovornice ima pravo da odredi jednog ili više avio-prevoznika za obavljanje ugovorenog saobraćaja i da povuče ili izmeni određenje avio-prevoznika ili da zameni ranije određenog avio-prevoznika drugim. Navedenim određenjem utvrđuje se obim ovlašćenja svakog avio-prevoznika u pogledu obavljanja ugovorenog saobraćaja. Određivanje ili izmena određenja vrši se pismenim putem između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

2. Po prijemu obaveštenja o određenju, njegovoj izmeni ili zameni i zahteva određenog avio-prevoznika, sačinjenog u odgovarajućoj formi i na odgovarajući

način, druga strana ugovornica, shodno odredbama st. 3. i 4. ovog člana, bez odlaganja izdaje tako određenom avio-prevoziocu(avio-prevoziocima) odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja.

3. Nadležni organ za vazdušni saobraćaj jedne strane ugovornice može, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da zahteva od avio-prevozioca koje je odredila druga strana ugovornica da dokaže da ispunjava uslove utvrđene zakonima i propisima koje taj organ primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa odredbama Konvencije.

4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje vazdušnog saobraćaja koja je navedena u ovom članu, ili da određenom avio-prevoziocu propiše uslove za korišćenje prava utvrđenih u stavu v) člana 2. ovog sporazuma, ako nije uverena da vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima država strane ugovornice koja određuje tog avio-prevozioca ili njeni državljani.

5. Avio-prevoziocilac određen i ovlašćen prema odredbama ovog člana može u svako doba da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja ako je na snazi red letenja utvrđen prema odredbama člana 13. ovog sporazuma i ako su utvrđene tarife prema odredbama člana 14. ovog sporazuma.

POVLAČENJE I OBUSTAVA DOZVOLA ZA OBAVLJANJE SAOBRAĆAJA

Član 4.

1. Nadležni organ za vazdušni saobraćaj svake strane ugovornice ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja, da obustavi korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ili da propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava avio-prevoziocu koga je odredila druga strana ugovornica u sledećim slučajevima:

- a) ako avio-prevoziocilac ne može da dokaže da ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje taj organ primenjuje za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom;
- b) ako nije uveren da vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima država strane ugovornice koja određuje tog avio-prevozioca ili njeni državljani;
- v) u slučaju kada je neophodno da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu u skladu sa stavom 6. člana 8. ovog sporazuma;
- g) u slučaju kada druga strana ne preduzme odgovarajuće mere u cilju poboljšanja sigurnosti u skladu sa stavom 2. člana 8. ovog sporazuma; ili
- d) u slučaju kada druga strana ugovornica ne ispuni bilo koju odluku ili odredbu koja proistekne iz primene člana 18. ovog sporazuma;
- đ) ako avio-prevoziocilac na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima propisanim ovim sporazumom.

2. Ako neposredno povlačenje, obustava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana, nije neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, te mere se koriste tek posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma.

PRINCIPI KOJIMA SE UREĐUJE OBAVLJANJE UGOVORENOG SAOBRAĆAJA

Član 5.

1. Svaka strana ugovorica dozvoljava pravične i jednake mogućnosti određenim avio-prevoziocima država strana ugovornica za slobodno nadmetanje prilikom obavljanja međunarodnog vazdušnog saobraćaja utvrđenog ovim sporazumom.
2. Nema ograničenja u pogledu kapaciteta, broja frekvencija, niti tipa, odnosno tipova vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevozioci država strana ugovornica u bilo kom tipu vazdušnog saobraćaja (putničkom, robnom, odvojeno ili u kombinaciji).
3. Svaka strana ugovornica dozvoljava svakom određenom avio-prevoziocu da odredi frekvenciju i kapacitet koje on nudi u ugovorenom saobraćaju. Shodno ovom članu, nijedna strana ugovornica jednostrano ne ograničava obim saobraćaja, frekvenciju ili redovnost usluga, ili tip, odnosno tipove vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevozioci države druge strane ugovornice, osim ako se to ne zahteva iz carinskih, tehničkih, operativnih razloga ili razloga koji se odnose na očuvanje životne sredine, shodno jedinstvenim uslovima, propisanim članom 15. Konvencije.
4. Nijedna strana ugovornica ne nameće određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice bilo koji zahtev koji se odnosi na kapacitet, frekvencije ili saobraćaj, koji bi bio u suprotnosti sa ciljevima ovog sporazuma.

PRIMENA ZAKONA I PROPISA

Član 6.

1. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice kojima se uređuje ulazak vazduhoplova, boravak i odlazak sa njene teritorije vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj ili vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su na njenoj teritoriji, primenjuju se i na vazduhoplove avio-prevozioca kojeg je odredila druga strana ugovornica.
2. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa njene teritorije putnika, prtljaga, posade i robe, a koje se odnose na formalnosti u vezi sa pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, prtljag, posadu i robu koji se prevoze vazduhoplovom određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, dok su na njenoj teritoriji.
3. Nijedna strana ugovornica ne može da odobri, svom ili bilo kom drugom avio-prevoziocu, pogodnosti u primeni zakona i propisa u odnosu na određene avio-prevoznike druge strane ugovornice.
4. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera bezbednosti i mera protiv nasilja, vazdušnog piratstva i krijumčarenja kontrolisanih droga i radioaktivnog materijala. Prtljag i roba u direktnom tranzitu oslobođeni su carinskih dažbina i drugih sličnih taksa.

PRIZNAVANJE UVERENJA I DOZVOLA

Član 7.

1. Uverenja o plovidbenosti vazduhoplova, uverenje o osposobljenosti avio-prevozioca i dozvole vazduhoplovnog osoblja koje je izdala ili priznala jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, priznaje i druga strana ugovornica za potrebe obavljanja ugovorenog saobraćaja predviđenog ovim sporazumom, pod uslovom da su zahtevi prema kojima su ta uverenja ili dozvole izdati ili priznati u skladu sa minimalnim standardima koji su utvrđeni Konvencijom.

2. Svaka strana ugovornica, međutim, zadržava pravo da odbije da prizna, za letove iznad teritorije svoje države, uverenja o osposobljenosti avio-prevozioca i dozvole vazduhoplovnog osoblja koje je njenim državljanima izdala druga strana ugovornica.

3. Ako bi prava ili uslovi sadržani u dozvolama ili uverenjima navedenim u stavu 1. ovog člana koje je izdao nadležni organ za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dopustili odstupanje od minimalnih standarda utvrđenih Konvencijom, pri čemu je ta razlika zabeležena pri Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo, druga strana ugovornica može da zahteva konsultacije između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma, kako bi se pojasnila navedena praksa. Nemogućnost da se postigne zadovoljavajući dogovor stvara osnov za primenu člana 4. ovog Sporazuma.

VAZDUHOPLOVNA SIGURNOST

Član 8.

1. Svaka strana ugovornica može da zahteva, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma, konsultacije u svako doba a u vezi sa standardima sigurnosti u svakoj oblasti koja se odnosi na vazduhoplovna postrojenja, posadu, vazduhoplove ili njihovo korišćenje, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja tog zahteva.

2. Ako, posle konsultacija, jedna strana ugovornica ustanovi da druga strana ugovornica ne primenjuje efikasno standarde sigurnosti u bilo kojoj od oblasti iz stava 1. ovog člana, koji su jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, prva strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim nalazima i merama koje smatra potrebnim da bi se usaglasili sa tim minimalnim standardima, a ta druga strana ugovornica preduzima odgovarajuće mere za usaglašavanje. Ako druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana ili u dužem roku koji može da se dogovori, stvara se osnov za primenu člana 4. ovog sporazuma.

3. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, dogovoreno je da svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice na linijama za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu ovlašćenih predstavnika države druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, radi provere važnosti dokumenata vazduhoplova (uverenja o registraciji; uverenja o plovidbenosti; odgovarajućih dozvola za rad svakog člana posade; putne knjige; dozvole za rad radio-stanice ako je vazduhoplov opremljen aparatom za održavanje radio-veze; spisak putnika, sa oznakom njihovih mesta ukrcavanja i opredeljenja, ako prevozi putnike; manifestom i detaljnim popisom robe, ako prevozi robu) i pregleda stanja vazduhoplova i njegove opreme (u ovom članu nazvanom pregled na rampi), pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja.

4. Ako bilo koji takav pregled na rampi ili niz pregleda na rampi prouzrokuje:

a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, ili

b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, strana ugovornica koja vrši pregled može, u smislu člana 33. Konvencije, da zaključi da zahtevi prema kojima su uverenja vazduhoplova ili dozvole posade tog vazduhoplova izdati ili priznati, ili da zahtevi prema kojima taj vazduhoplov saobraća nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da predstavnik određenog avio-prevozioca ne dozvoli pristup za potrebe obavljanja pregleda na rampi vazduhoplova koji koristi određeni avio-prevozioc države jedne strane ugovornice u skladu sa odredbama ovog člana, druga strana ugovornica može slobodno da zaključi da se javlja ozbiljna zabrinutost navedena u stavu 4. ovog člana i da izvede zaključke u smislu stava 4. ovog člana.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu države druge strane ugovornice u slučaju da prva strana ugovornica zaključi, bilo na osnovu „pregleda na rampi”, niza „pregleda na rampi”, odbijanja pristupa radi „pregleda na rampi”, konsultacija ili na neki drugi način, da je neposredan postupak neophodan radi sigurnosti obavljanja saobraćaja jednog avio-prevozioca.

7. Primena postupka iz ovog člana prestaje kada prestanu da postoje razlozi za njihovo preduzimanje.

VAZDUHOPLOVNA BEZBEDNOST

Član 9.

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da njihova obaveza da štite bezbednost civilnog vazduhoplovstva od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju, u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovu, potpisane u Tokiju 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, potpisane u Hagu 16. decembra 1970. godine i Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu 23. septembra 1971. godine, Protokola o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti međunarodnih aerodroma, potpisanog u Montrealu 24. februara 1988. godine i bilo koje druge konvencije o vazduhoplovnoj bezbednosti koja je obavezujuća za obe strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, u slučajevima kada je to neophodno, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji, protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posada, aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību i bilo koje druge opasnosti protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva.

3. Strane ugovornice u međusobnim odnosima postupaju u skladu sa odredbama o vazduhoplovnoj bezbednosti koje je utvrdila Međunarodna organizacija civilnog vazduhoplovstva u Aneksima uz Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu u meri u kojoj se odredbe o bezbednosti primenjuju na strane ugovornice i zahtevaju da korisnici vazduhoplova u njihovom registru ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu sa odredbama o vazduhoplovnoj bezbednosti.

4. Svaka strana ugovornica se slaže da od korisnika vazduhoplova može da zahteva da poštuje odredbe o vazduhoplovnoj bezbednosti, navedene u ovom članu, koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na teritoriju, za vreme dolaska, boravka ili odlaska sa teritorije države te druge strane ugovornice. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju mere zaštite vazduhoplova i pregleda putnika i njihovog ručnog prtljaga i obavljanje odgovarajućih pregleda posade, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova, pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu posebnih mera bezbednosti zbog određene pretnje.

5. U slučaju pojave incidenta ili pretnje incidentom, nezakonite otmice civilnog vazduhoplova, ili drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posada, aerodroma ili uređaja za vazdušnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj tako što olakšavaju komunikacije i druge odgovarajuće mere namenjene za brzo i bezbedno okončanje incidenta, ili pretnje incidentom.

6. Svaka strana ugovornica preduzima mere koje smatra neophodnim da bi obezbedila da vazduhoplov države druge strane ugovornice, koji je otet ili podvrgnut drugoj nezakonitoj radnji usmerenoj protiv bezbednosti istog, a prizemljen je na teritoriji njene države, bude zadržan, osim ukoliko je odlazak sa te teritorije neophodan radi zaštite života putnika i posade.

7. U slučaju kada jedna strana ugovornica opravdano smatra da se druga strana ugovornica ne pridržava odredaba o vazduhoplovnoj bezbednosti iz ovog člana, nadležni organ za vazdušni saobraćaj države te strane ugovornice može da zahteva hitne konsultacije sa nadležnim organom za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice. Ako se u roku od petnaest (15) dana nakon podnošenja zahteva ne postigne zadovoljavajući dogovor, stvara se osnov za primenu stava 1. člana 4. ovog sporazuma. U hitnom slučaju, jedna strana ugovornica može da preduzme privremene mere pre isteka navedenog perioda. Svaka mera preduzeta u skladu sa odredbama ovog stava prestaje da važi kada prestanu da postoje razlozi za njeno preduzimanje.

KOMERCIJALNE AKTIVNOSTI

Član 10.

1. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice imaju pravo da otvore svoja predstavništva na teritoriji države druge strane ugovornice u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje prevoznih dokumenata, kao i prodaje drugih sporednih proizvoda i pružanja usluga potrebnih za obavljanje vazdušnog saobraćaja, u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima države druge strane ugovornice.

2. Određeni avio-prevozioci svake države strane ugovornice mogu da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i zapošljavanje, dovedu i drže na teritoriji države druge strane ugovornice rukovodeće, komercijalno, prodajno, tehničko, operativno i drugo osoblje i predstavnike neophodne za potrebe obavljanja vazdušnog saobraćaja.

3. Zahtevi u pogledu predstavnika i osoblja iz stava 2. ovog člana mogu da se ostvare, po izboru određenog avio-prevozioca, dovođenjem sopstvenog osoblja bilo koje nacionalnosti ili korišćenjem usluga bilo kog drugog avio-prevozioca, organizacije ili preduzeća koje posluje na teritoriji države druge strane ugovornice i koje je ovlašćeno za pružanje navedenih usluga na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Svaka strana ugovornica daje određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice pravo da, neposredno ili preko svojih agenata, učestvuju u prodaji usluga u vazdušnom saobraćaju i sa njima povezanim proizvodima i uslugama na teritoriji države druge strane ugovornice, u lokalnoj ili bilo kojoj drugoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa zakonima i propisima te strane ugovornice, tako da svako lice može da kupi takve prevozne usluge i sa njima povezane proizvode i usluge. Određeni avio-prevoznici, u te svrhe, imaju pravo da koriste sopstvena prevozna dokumenta.

5. Određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice imaju pravo da lokalne troškove na teritoriji države druge strane ugovornice plaćaju u lokalnoj ili, ako je to u

skladu sa propisima o deviznom poslovanju države druge strane ugovornice, u bilo kojoj drugoj slobodno konvertibilnoj valuti.

6. Svaka strana ugovornica daje određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, slobodno prenesu višak prihoda nad troškovima koje je avio-prevozilac ostvario na teritoriji države druge strane ugovornice prodajom prevoznih dokumenata, prodajom ostalih sporednih proizvoda i usluga, kao i kamate od tih prihoda (uključujući i kamate na uloge položene u iščekivanju prenosa), u skladu sa propisima o deviznom poslovanju države strane ugovornice na čijoj teritoriji je prihod ostvaren.

7. Prenos se vrši u bilo kojoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa propisima o deviznom poslovanju države strane ugovornice na čijoj je teritoriji prihod ostvaren. Takav prenos se vrši na osnovu zvaničnog kursa ili, ukoliko nema zvaničnog kursa, na osnovu preovlađujućeg kursa na tržištu koji važi za tekuća plaćanja.

8. Ako jedna strana ugovornica uvede ograničenja na prenos viška prihoda koji ostvari određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, druga strana ugovornica ima pravo da uvede ista ograničenja avio-prevoziocu države prve strane ugovornice.

9. U slučaju da postoji posebni sporazum između strana ugovornica o izbegavanju dvostrukog oporezivanja ili prenosu sredstava, važiće odredbe tog sporazuma.

OSLOBAĐANJE OD PLAĆANJA CARINE I DRUGIH DAŽBINA

Član 11.

1. Vazduhoplovi koje u međunarodnom vazдушnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države jedne ili druge strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi (uključujući motore), zalihe goriva i maziva, oprema za održavanje, alati koji se koriste za održavanje vazduhoplova, potrošne tehničke zalihe, zalihe koje su na vazduhoplovu (uključujući hranu, piće, duvan i druge proizvode koji se nude ili prodaju putnicima za vreme leta), oslobođeni su svih carinskih i drugih sličnih uvoznih dažbina, direktnih ili indirektnih taksa, troškova pregleda i kontrole i ostalih plaćanja, po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema i te zalihe ostanu na vazduhoplovima dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.

2. Od istih dažbina i taksa, izuzev naknada za učinjene usluge oslobađaju se:

- a) zalihe vazduhoplova unesene na vazduhoplov na teritoriji države jedne ili druge strane ugovornice namenjene za korišćenje na vazduhoplovu kojeg avio-prevozilac države druge strane ugovornice koristi u međunarodnom vazдушnom saobraćaju;
- b) rezervni delovi (uključujući motore) i drugi predmeti navedeni u stavu 1. ovog člana, uneseni na teritoriju države jedne strane ugovornice radi održavanja ili opravke vazduhoplova kojeg u međunarodnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice;
- v) gorivo i maziva namenjeni za snabdevanje vazduhoplova kojeg u međunarodnom vazдушnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu puta iznad teritorije države strane ugovornice na kojoj su uneti na vazduhoplov.

3. Redovna oprema vazduhoplova, materijali, zalihe i rezervni delovi vazduhoplova zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne ili druge strane ugovornice mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost carinskih organa države te strane ugovornice i mogu da se stave

pod nadzor njenih carinskih organa. U tom slučaju, takva oprema i predmeti izuzeti su u skladu sa stavom 1. ovog člana, pod uslovom da se stave pod nadzor carinskih organa njene države do vremena dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice ili se na drugi način potroše, u skladu sa carinskim propisima.

4. Potrebna dokumenta određenog avio-prevozioca države jedne ili druge strane ugovornice, uključujući avionske karte, avionske tovarne listove, uniforme osoblja, računare i štampače karata koje koristi određeni avio-prevozilac za rezervacije ili izdavanje karata, bilo koji štampani materijal koji nosi oznaku određenog avio-prevozioca i uobičajeni promotivni materijal koji određeni avio-prevozilac deli bez naknade izuzeti su od carina i drugih dažbina i taksa na teritoriji države druge strane ugovornice.

5. Oslobođenja predviđena ovim članom odnose se i na situacije u kojima određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice zaključuju sporazume sa drugim avio-prevoziocima o zajmu ili prenosu na teritoriju države druge strane ugovornice redovne opreme i drugih predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana, pod uslovom da i navedeni drugi avio-prevozilac uživa ista oslobođenja, koja je odobrila druga strana ugovornica.

NAKNADE KORISNIKA

Član 12.

1. Svaka strana ugovornica se trudi da obezbedi da naknade korisnika koje su njeni organi nadležni za naplatu uveli određenim avio-prevoziocima države druge strane ugovornice za korišćenje aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību budu odgovarajuće i opravdane. Ove naknade se moraju zasnivati na „zdravim ekonomskim osnovama“ i ne smeju biti veće od onih koje se naplaćuju drugim avio-prevoziocima koji obavljaju istu vrstu vazdušnog saobraćaja.

2. Nijedna strana ugovornica ne daje prednost, u vezi sa naknadama korisnika, svom ili bilo kom drugom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj i ne uvodi ili odobrava da se uvedu određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice naknade korisnika više od onih koje naplaćuje sopstvenom određenom avio-prevoziocu koji obavlja sličan međunarodni vazdušni saobraćaj, koristeći sličan tip vazduhoplova i povezane uređaje i usluge.

3. Svaka strana ugovornica podstiče konsultacije između organa nadležnih za naplatu naknada na teritoriji njene države i određenih avio-prevozioca koji koriste uređaje i usluge i takođe podstiče nadležne organe ili tela za naplatu naknada i određene avio-prevoziococe da razmenjuju potrebne informacije koje bi omogućile tačan uvid u opravdanost iznosa naknade, u skladu sa principima iznetim u stavu 1. ovog člana. Kad god je to moguće, korisnici se, u razumnom roku, obaveštavaju o predlozima izmena naknada, kao i značajnim dodatnim informacijama i podacima kako bi im se omogućilo da izraze svoje stavove pre izmena naknada.

ODOBRAVANJE REDA LETENJA

Član 13.

1. Određeni avio-prevozilac države svake strane ugovornice podnosi red letenja na saglasnost nadležnom organu za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, najkasnije trideset (30) dana pre datuma otpočinjanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama. Navedeni red letenja mora da sadrže podatke o vrsti saobraćaja, vazduhoplovima, frekvenciji i periodu važenja. Isti postupak se primenjuje i prilikom svake naknadne izmene promene istog.

2. Ukoliko određeni avio-prevozilac namerava da obavlja ad hoc letove kao dodatne u odnosu na one predviđene redom letenja, mora prethodno da pribavi

dozvolu nadležnog organa za vazdušni saobraćaj druge strane ugovornice, koja takav zahtev blagonaklono razmatra.

TARIFE

Član 14.

1. Strane ugovornice dozvoljavaju svakom određenom avio-prevoziocu da odredi tarife u skladu sa komercijalnim razmatranjima tržišta. Strane ugovornice ne traže od avio-prevozioca da se međusobno konsultuju o tarifama koje određuju ili nameravaju da odrede.

2. Svaka strana ugovornica može da zahteva prethodno dostavljanje ili podnošenje na uvid tarifa koje avio-prevozioci države obe strane ugovornice naplaćuju u međunarodnom saobraćaju koji se reguliše ovim Sporazumom. Rok za podnošenje tarifa od strane ili u ime određenih avio-prevozilaca ne može biti duži od trideset (30) dana pre predloženog datuma stupanja na snagu. U pojedinačnim slučajevima, može se dozvoliti kraći rok za podnošenje tarifa. Ako strana ugovornica dozvoli avio-prevoziocu da tarife podnese u kraćem roku, one stupaju na snagu onog dana koji je predložen za otpočinjanje saobraćaja sa teritorije države te strane ugovornice.

3. Bez ograničavanja zakona o opštem nadmetanju i pravima potrošača u državi svake strane ugovornice, intervencije strana ugovornica se ograničavaju na:

a) sprečavanje tarifa čija primena predstavlja nekonkurentno ponašanje i koja dovodi do, verovatno će dovesti do, ili je namenjena za slabljenje ili odstranjivanje konkurencije sa neke linije;

b) zaštitu potrošača od tarifa koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne, bilo zbog zloupotrebe vodećeg položaja; i

v) zaštitu određenih avio-prevozioca od tarifa koje su veštački niske zbog direktne ili indirektna subvencije ili podrške strane ugovornice.

4. Nijedna strana ugovornica ne preduzima jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarifa koju su, za obavljanje međunarodnog saobraćaja prema ovom sporazumu, predložili za naplatu, ili naplaćuju određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa stavovima iznetim u ovom članu, ona zahteva konsultacije i obaveštava drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što joj se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva. Ako strane ugovornice postignu dogovor povodom tarife za koju je dostavljeno obaveštenje o neslaganju, svaka strana ugovornica se trudi da sprovede taj dogovor. Bez takvog zajedničkog dogovora, tarifa ne stupa na snagu ili ostaje na snazi.

DOSTAVLJANJE STATISTIČKIH PODATAKA

Član 15.

Nadležni organ za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavlja nadležnom organu za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na zahtev, periodične i druge statističke podatke koji se odnose na ugovoreni saobraćaj obavljen u dogovorenom periodu.

KONSULTACIJE

Član 16.

1. Svaka strana ugovornica, ili nadležni organ za vazdušni saobraćaj njene države, može da zahteva konsultacije sa drugom stranom ugovornicom, ili nadležnim organom za vazdušni saobraćaj njene države.

2. Osim ako nije drugačije određeno u ovom sporazumu, konsultacije koje zahteva jedna od strana ugovornica ili nadležni organ za vazdušni saobraćaj njene države, započinju u roku od šezdeset (60) dana od dana podnošenja zahteva za konsultacije, osim ako se strane ugovornice drukčije ne dogovore.

IZMENE I DOPUNE

Član 17.

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica proceni da bi trebalo izmeniti i dopuniti bilo koju odredbu ovog sporazuma, ona može da, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma, zahteva konsultacije sa drugom stranom ugovornicom u vezi s predloženim izmenama i dopunama. Te konsultacije započinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema zahteva, osim ako se nadležni organi za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica ne dogovore o produžetku tog roka. Svaka tako dogovorena izmena i dopuna stupa na snagu kada strane ugovornice obaveste jedna drugu, razmenom diplomatskih nota, da su ih potvrdile u skladu sa zakonima i propisima država strana ugovornica.

2. Sve izmene i dopune Aneksa uz ovaj sporazum dogovaraju se neposredno između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

3. Ovaj sporazum, u zavisnosti od potrebnih izmena, smatra se izmenjenim odredbama bilo koje međunarodne konvencije ili multilateralnog sporazuma koji postane obavezujući za obe strane ugovornice.

REŠAVANJE SPOROVA

Član 18.

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma i njegovog Aneksa, strane ugovornice nastoje, pre svega, da ga reše pregovorima.

2. Ako strane ugovornice ne postignu sporazum pregovorima, spor se predaje, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, arbitražnom sudu sastavljenom od tri arbitra, od kojih po jednog imenuje svaka strana ugovornica, a imenovani arbitri određuju trećeg arbitra. Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi od druge obaveštenje diplomatskim putem kojim se zahteva arbitraža spora od strane takvog suda, a treći arbitar se određuje u roku od narednih šezdeset (60) dana. Ako ni jedna strana ugovornica ne imenuje svog arbitra u određenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da, u roku od trideset (30) dana, odredi arbitra ili arbitre, zavisno od slučaja. Ako je predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin jedne ili druge strane ugovornice, od podpredsednika tog saveta, koji je državljanin neke treće zemlje, može se zahtevati da odredi navedene arbitre. Treći arbitar biće državljanin treće države i vršiće funkciju predsednika Arbitražnog suda.

3. Arbitražni sud sam određuje svoju proceduru.

4. Svaka strana ugovornica snosi troškove arbitra koga je imenovala.

5. Troškove Arbitražnog suda dele podjednako strane ugovornice.

6. Strane ugovornice se obavezuju da poštuju svaku odluku Arbitražnog suda.

PRESTANAK VAŽENJA SPORAZUMA

Član 19.

Jedna ili druga strana ugovornica može, u svako doba, pismeno da obavesti drugu stranu ugovornicu o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje istovremeno se dostavlja i Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo. U tom slučaju, sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od datuma kada druga strana ugovornica primi to obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka tog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatra se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14.) dana po prijemu obaveštenja od strane Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

REGISTRACIJA

Član 20.

Ovaj sporazum i sve izmene i dopune ovog sporazuma registruju se kod Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

STUPANJE NA SNAGU

Član 21.

Ovaj sporazum stupa na snagu datumom prijema poslednje note kojom se strane ugovornice obaveštavaju da su ispunjeni uslovi koji su predviđeni zakonodavstvom strana ugovornica za stupanje Sporazuma na snagu.

U potvrdu čega su, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Beogradu, dana 14. marta 2014. godine u dva originalna primerka, svaki na srpskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta podjednako autentična. U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA
VLADU REPUBLIKE SRBIJE

Ivan Mrkić

ZA
VLADU UJEDINJENIH
ARAPSKIH EMIRATA

Abdulah bin Zajed Al Nahjan

A N E K S

Plan linija

1. Avio-prevozioci koje je odredila Vlada Republike Srbije imaju pravo da obavljaju redovan međunarodni vazdušni saobraćaj u oba pravca na linijama utvrđenim u daljem tekstu:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Bilo koja mesta u Republici Srbiji	Bilo koja mesta	Bilo koja mesta u Ujedinjenim Arapskim Emiratima	Bilo koja mesta

2. Avio-prevozioci koje je odredila Vlada Ujedinjenih Arapskih Emirata imaju pravo da obavljaju redovan međunarodni vazdušni saobraćaj u oba pravca na linijama utvrđenim u daljem tekstu:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Bilo koja mesta u Ujedinjenim Arapskim Emiratima	Bilo koja mesta	Bilo koja mesta u Republici Srbiji	Bilo koja mesta

Napomene

3. Određeni avio-prevozioci mogu, na svim ili pojedinim letovima, prema svom izboru, da:

- a) kombinuju različite brojeve leta tokom jednog obavljanja saobraćaja;
- b) opslužuju mesta pre, mesta između i mesta dalje i mesta na linijama na teritorijama država strana ugovornica, u svim kombinacijama, i po bilo kakvom redosledu;
- v) izostave sletanje u bilo koje mesto međusletanja ili mesto dalje,
- g) prebace saobraćaj sa bilo kog od svojih vazduhoplova na svoj drugi vazduhoplov u bilo kom mestu na linijama; i
- d) da koriste sopstvene ili iznajmljene vazduhoplove (sa ili bez posade).

4. Određeni avio-prevozioci svake države strane ugovornice mogu da opslužuju svako mesto ili mesta međusletanja i mesto ili mesta dalje sa korišćenjem punih prava pete slobode, bez ikakvih ograničenja i u bilo kom tipu saobraćaja (putničkom, robnom, odvojeno ili u kombinaciji).

5. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica imaju pravo da, prilikom obavljanja ili održavanja ugovorenog saobraćaja na određenim linijama, sklapaju marketinške dogovore o saradnji, kao što je dogovor o „podeli koda”, sa:

- a) avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima država strana ugovornica; i

b) avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima treće države, pod uslovom da ta država odobrava ili dozvoljava odgovarajuće aranžmane između avio-prevozioca države druge strane ugovornice i ostalih avio-prevozioca u saobraćaju za, od i preko te teritorije.

Nadležni organi za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica prihvataju ove dogovore, pod uslovom da svi avio-prevozioci koji učestvuju u takvom dogovoru:

- a) poseduju potrebne dozvole i saobraćajna prava;
- b) ispunjavaju uslove koji se obično zahtevaju takvim dogovorima; i
- v) u vezi sa prodajom prevoznih dokumenata, da jasno naznače kupcu na mestu prodaje koji od avio-prevozioca obavlja saobraćaj na određenom delu linije i sa kojim avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima kupac stupa u ugovorni odnos.

Određeni avio-prevozioci svake države strane ugovornice mogu takođe da ponude usluge u okviru „podele koda“ između bilo kog mesta na teritoriji države druge strane ugovornice, pod uslovom da taj saobraćaj obavlja avio-prevozilac ili avio-prevozioci države druge strane ugovornice.

6. Bez obzira na bilo koju drugu odredbu ovog sporazuma, određeni avio-prevozioci i posredni pružaoci usluga prevoza robe vazdušnim putem obe države strane ugovornice imaju pravo da, bez ograničenja, uposle bilo koji oblik kopnenog prevoza za robu koja se prevozi vazdušnim putem za i iz mesta na teritorijama država strana ugovornica ili u trećim zemljama, uključujući prevoz za i sa svih aerodroma sa carinskim objektima i uključujući, po potrebi, pravo povezanog prevoza robe koja se prevozi vazdušnim putem prema primenjivim zakonima i propisima. Takva roba koja se prevozi vazdušnim putem, bilo da se prevozi kopnenim ili vazdušnim putem, ima pristup aerodromskim carinskim i procesnim objektima. Određeni avio-prevozioci mogu da odaberu da sami obave kopneni prevoz ili da isti obezbede kroz aranžmane sa drugim kopnenim prevoziocima, uključujući kopneni prevoz koji obavljaju drugi avio-prevozioci i posredni pružaoci usluga prevoza robe koja se prevozi vazdušnim putem. Takve intermodalne usluge u pogledu robe mogu da se nude po jedinstvenoj ceni za kombinovani vazdušni i kopneni prevoz, pod uslovom da špediteri imaju tačne informacije u pogledu takvog prevoza.

7. U vezi sa međunarodnim vazdušnim saobraćajem, određeni avio-prevozioci svake države strane ugovornice imaju pravo da nude putničke usluge samostalno kroz zajedničke aranžmane sa pružaocima usluga u kopnenom saobraćaju koji imaju odgovarajuće ovlašćenje da pružaju takve usluge u kopnenom saobraćaju za i iz bilo kog mesta na teritorijama država strana ugovornica i dalje. Pružaoci usluga prevoza u kopnenom saobraćaju nisu predmet zakona i propisa kojima se reguliše vazdušni saobraćaj isključivo po osnovu činjenice da takav kopneni prevoz samostalno nudi avio-prevozilac. Takve intermodalne usluge mogu da se nude po jedinstvenoj ceni za kombinovani vazdušni i kopneni prevoz, pod uslovom da putnici imaju tačne informacije u pogledu takvog prevoza. Pružaoci usluga u kopnenom saobraćaju imaju diskreciono pravo da odluče da li će ući u navedene zajedničke aranžmane. Prilikom donošenja odluke o bilo kom posebnom aranžmanu, pružaoci usluga u kopnenom saobraćaju mogu razmotriti, pored ostalog, interes potrošača, zatim tehnička i ekonomska ograničenja kao i ograničenja u pogledu prostora odnosno kapaciteta.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Ustavni osnov za potvrđivanje međunarodnog ugovora sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, po kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata potpisali su, 14. marta 2014. godine, Ivan Mrkić, ministar spoljnih poslova u Vladi Republike Srbije i Nj.E. Abdulah bin Zajed Al-Nahjan, ministar spoljnih poslova u Vladi Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Potvrđivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata predstavljaće dugoročni pravni osnov za dalje unapređenje odnosa između dve države, s obzirom na činjenicu da je u pitanju moderan sporazum, usklađen sa savremenim tendencijama u međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se u celini uređuju odnosi u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Ujedinjenih Arapskih Emirata i promovišu i ispunjavaju visoki međunarodni vazduhoplovni standardi.

Takođe, ovaj sporazum otvara šire mogućnosti i predstavlja čvrst temelj dugoročne uspešne saradnje, kako za avio-prevoziocce i druge vazduhopovne subjekte država strana ugovornica, tako i za druge subjekte u ukupnim privrednim kretanjima između Republike Srbije i Ujedinjenih Arapskih Emirata.

III. STVARANJE FINANSIJSKIH OBAVEZA IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA

Izvršavanjem ovog zakona odnosno međunarodnog ugovora ne stvaraju se finansijske obaveze za Republiku Srbiju.

IV. PROCENA IZNOSA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno izdvajanje sredstava iz budžeta Republike Srbije.